

NUEVO FORD EDGE

DESCÚBRELO

Servicios

06 de noviembre de 2016

Francesc J. Her

Levante

EL MERCANTIL VALENCIANO

Valencia
26 / 14°Castelló
24 / 16°Alicante
26 / 16°

Menú

[C.Valenciana](#) [Más noticias](#) [Deportes](#) [Economía](#) [Opinión](#) [Cultura](#) [Ocio](#) [Vida y Estilo](#) [Participación](#) [Multimedia](#) [Suscriptor](#)
[PORTADA](#) Esta es nuestra portada del domingo 6 de noviembre (PDF)

HOTELES PETIT PALACE

Desde sólo 74€ la noche. Alójate en un Hotel Petit Palace

Levante-EMV » [Valencia](#)

Suscriptor

Compositor Àngel Bernat Beneyto

Oh, Llibertat!

El músic compongué moltes peces musicals, entre elles l'Himne de Bocairent

Francesc J. Hernández | 06.11.2016 | 01:51

El músic i director nascut a Bocairent (1893) fou afussellat el 1939 a la tàpia del cementeri de Paterna. Els últims dies a la pressó Model de València va fer peces musicals, com un cant a la pau i a la llibertat.

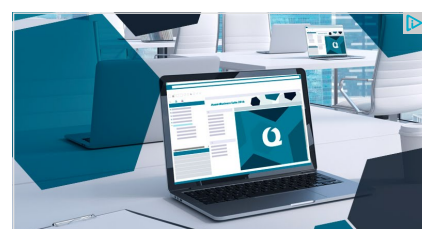
«Para la libertad sangro, lucho, pervivo» Aquest vers immortal de Miguel Hernández és adient per parlar d'Àngel Bernat Beneyto, empresonat a la Model de València el 1939 i afussellat a la tàpia del cementeri de Paterna, com milers d'altres persones que havien estat fidels al govern legítim de la II República. Molts pocs dies abans, Àngel Bernat havia finalitzat en la càrrec algunes composicions musicals, entre les qual hi ha la cançó «¡Oh, Libertad!».

Oh, Llibertat!

Àngel Bernat va nèixer a Bocairent (La Vall d'Albaida) el 1893. Des del 1860 es feien festes de moros i cristians al poble. Almela y Vives va escriure que a aquest poble «de calles pinas y rincones evocadores, el simulacro alcanza gran relieve». La festa promogué al poble l'afició per la música. Segons les recerques de Vicente Enguix, Àngel Bernat ingressà de menut a la banda «Música Nova», on tocava el bombardí, encara que coneixia bé tota la secció de metalls. El director Luis Coello Pastor descobrí aviat les dots del xiquet i li animà a fer estudis musicals. Foren els seus mestres José Vicente Vañó Calabuig i Juan Bautista Pastor Pérez, també de Bocairent, que vivia a València, on arribà a mestre de capella de la catedral, encara que feia estades al poble. Àngel Bernat convalidà després els seus aprenentatges al conservatori de Barcelona.

El 1913, Àngel Bernat ocupà la direcció de la «Música Nova». Poc després començà a compondre peces musicals. El 1924 es fusionà aquesta entitat musical amb l'altra del poble, la «Música Vella», per tal de fundar l'Associació Unió Musical de Bocairent. La direcció se li encomanà a Àngel Bernat. També tingué gran afició pel teatre. Així compongué peces musicals per a «La caraba» i «Un columbaire de profit», dos sainets de Francesc Barchino Pérez estrenats el 1926 i el 1929. Fins i tot dirigí amb Enrique Reig Terol (de la filà dels Contrabandistes) una companyia de teatre d'aficionats que, entre els anys 1927 i 1930, oferí sarsueles per la comarca. Compongué peces religioses, com el motete «Vinea mea

Software de gestión ERP

Consiga una gestión ágil y productiva automatizando pro...

Suscriptor | Valencia

Contenido exclusivo para suscriptores digitales

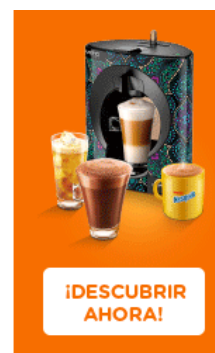

Año y medio de luces y sombras en los procesos

Año y medio de luces y sombras en los procesos participativos

Las consultas impulsadas por Participación Ciudadana para dar voz y voto a los vecinos no se...

Todas las noticias de Valencia

**3 DESCUENTOS
TE ESTÁN
ESPERANDO...**

**¡DESCUBRIR
AHORA!**

electa» i una salve per a la Mare de Déu de la Salut. També va fer marxés i pasdobles, com: «Edward» (1915, dedicat al seu amic Eduardo Belda), «Este es mi saludo. Pasodoble» (1918), «¡Oh, paz!» (1918, amb ocasió de l'armistici de la I Guerra Mundial), «Costa» (1935, en homenatge a Joaquín Costa) i «Perales», dedicat a Juan Bautista Perales Boluda (pasdoble també de 1935). També compongué música per als moros i cristians, com ara «Nostra comparsa» (1918), una marxa dedicada a la filà Espanyoleros. A partir de 1930, el periodista alacantí Rafael Quilis Molina li proporcionà les lletres per a cuplés, com «Rie, canta, llora», «Juana la Lista», etc.

Joan Beneyto Bernárker, el fundador i president del Centre Valencianista de Bocairent, una entitat regionalista, tingué la idea de compondre un himne al poble. Per a les festes de Sant Blai, patró del poble, del 1932, s'havia beneït solemnement una Senyera Valenciana a la Capella de la Beneficència. L'èxit popular de l'acte animà en Beneyto el projecte que es componguera un himne a Bocairent. Encarregà la lletra a Julián Herrero Aleixandre i la música a Àngel Bernat. El 2 de febrer de 1933, festivitat de Sant Blai, Joan Beneyto i Àngel Bernat hissaren la bandera de la República i la senyera a la Casa de la Vila i s'estrenà l'«Himne de Bocairent». En la primera estrofa ja apareix el tema de la llibertat: «En ofrena al progrés del poble nostre, / cantem amb to exaltat, / que nostra veu vibrant a tots ens mostre / com a poble de progrés i llibertat».

Amb la proclamació de la II República, Àngel Bernat tingué una certa participació en política. Encara que en la seua joventut, era partidari de l'ideari carlista, molt arrelat a Bocairent a principis de segle, evolucionà paulatinament a posicions més esquerranes. De fet, durant la guerra civil se li presentà com a membre d'Esquerra Republicana, encara que compartia bona part de l'ideari anarquista.

Segons les recerques de Pepa Sempere, Àngel Bernat fou nomenat primer tinent d'alcalde del poble en el Consell Municipal constituït el febrer de 1936. Se li encarregà també la funció de delegat de l'ajuntament en la Junta Local d'Ensenyament. L'11 d'octubre fou ratificat. El gener de 1937 cessà en aquest càrrec, però es mantingué com a membre del Consell. La composició d'aquests consells estava decidida per les formacions polítiques i sindicals, que havien de substituir freqüentment els membres que marxaven al front. Bernat ja no apareix en els Consells Municipals constituïts l'octubre de 1938 i el març de 1939.

En els anys de la Guerra Civil, les terres valencianes acolliren milers de xiquets i xiquetes, allunyant-los de les línies de foc. Els menuts refugiats foren ubicats freqüentment a colònies infantils, que posaren en pràctica la pedagogia naturalista més avançada. Com a altres pobles de la Vall d'Albaida, com ara Agullent, Bellús, Ontinyent o Quatretonda, també a Bocairent es posaren en funcionament diverses colònies infantils. Així, per exemple, l'agost del 1938, hi havia sis colònies: la Peña Nova (58 nens), el Regadiu (24), la Rambleta (28), la de Luis Vaño (28), la Lloma (28) i Chaquero (43). En la del Maset de Chiner hi hagueren 80 o 90 infants evacuats de Madrid. També hi hagueren nens evacuats d'Andalusia, molts d'ells de Còrdova.

En finalitzar la Guerra Civil, Àngel Bernat fou empresonat. A la càrrec compongué diverses peces musicals. Algunes foren batejades pels seus fills, com ara «Adelina», «Tania» i «Concordia», que Àngel Bernat va fer amb el desig que no patiren altra guerra. També compongué a la pressó «El camino de la vida», que era, segons les seues paraules, «un retrato de la vida desde que me casé con mi Lupita hasta la dichosa y madura vejez». Així mateix va fer la lletra i la música de la cançó amb harmonies de sarsuela «¡Oh, libertad!». El text mostra una certa esperança en ser alliberat: «Cuando salga de la prisión, trabajaré con ilusión». I suggereix una reversió de la situació: «Los arrepentidos serán traidores que se embarcarán [...] Al mundo le pediremos cuentas ya que la tormenta pasó». I conclou: «Tu protección pido desde aquí. Madre no olvides, ruega por mí. Sácame pronto [...] Vámonos ya. Llegó la hora, mi alma llora ¡Oh, libertad!». També compongué «Rayos de luz», datada el 11 de juliol del 1939, cinc dies abans de ser afusellat.

Després de la Guerra Civil, l'Himne de Bocairent fou silenciats a conseqüència de la repressió. Als darrers anys de la dictadura fou recuperat, gràcies a les gestions dels músics bocairentins Felipe Belda Calatayud i el seu fill, el director Francisco Belda Ferre. S'interpretà en la festa de Santa Cecília del 1972. En aquells anys, el primer tinent d'alcalde era Enrique Beneyto Mompó, fill de Joan Beneyto, i Àngel Bernat Sempere, fill del compositor, ocupava una regidoria. El juny del 1979 fou elevat al rang d'himne oficial per acord de tots els partits del consistori. El maig passat s'edità un disc amb les composicions de piano i cant fetes a la pressó. En fou testimoni el seu fill Pepe. Escoltar les referències a la llibertat d'aquestes peces o de l'Himne de Bocairent haurien de commoure les persones que recordaren la figura del compositor afusellat.

Software de gestión ERP

Consiga una gestión ágil y productiva automatizando pro...

ANTES 99€ -41% 59€

Sugus Aerolineas

Bautismo de vuelo

Más ofertas en cuponismo.levante-emv.com